

عنوان مقاله:

چالشهای مربوط به طرح ایراد پس از نخستین جلسه دادرسی

محل انتشار:

اولین همایش ملی وکالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مرجان محمدی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد میبد

خلاصه مقاله:

ایراد در لغت به معنای خرده گرفتن است و در اصطلاح حقوقی عبارت از وسیله ای است که خواننده معمولا در جهت ایجاد مانع موقت یا دایمی بر جریان رسیدگی به دعوی مطروحه ویا بر شکل گیری مبارزه، به منظور بازداشتن موقت یا دایم خواهان از پیروزی به کار میگیرد که انواع مختلفی دارد. ماده 84 قانون آیین دادرسی مدنی در 11 بند ایرادات را برشمرده و بعضی دیگر ایرادات نیز به طور پراکنده در سایر مواد قانون آیین دادرسی مدنی بیان شده است. ماده 87 قانون آیین دادرسی مدنی بیان می دارد که ایرادات و اعتراضات باید تا پایان جلسه اول دادرسی به عمل آید. مگر اینکه سبب آن بعدا حادث شده باشد و سپس ماده 90 قانون آیین دادرسی مدنی بیان می دارد هرگاه ایرادات تا پایان جلسه اول دادسی اعلام نشده باشد، دادگاه مکلف نیست جدا از ماهیت دعوا به آن رأی دهد. در این مورد باید به مفهوم مخالف ماده 90 توجه کرد که حاکی از این است که دادگاه میتواند نسبت به ایراد جدا از ماهیت یا ضمن تصمیم گیری نسبت به ماهیت اعلام رأی کند به اعتقاد برخی از حقوق دانان مقررات این ماده تنها شامل ایراداتی است که از قواعد مخیره شمرده می شود. زیرا چنانچه ایراداتی از قواعد آمره به شمار روند و در اولین جلسه دادرسی مطرح نشوند دادگاه مکلف است در صورت پذیرش جدای از ماهیت دعوا نسبت به آن رأی دهد.

کلمات کلیدی:

ایراد، دادگاه، مواعع، اولین جلسه، دادرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/379931>

